

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการวิเคราะห์อภิมาน

A Synthesis of Research on Instruction Methods in History Strands of Secondary School Level by Meta – Analysis

วัชรภัทร เกตวงษา¹, สาคร อัจฉกร²

Watcharapat Ketwongsa¹, Sakorn Atthajakara²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อสังเคราะห์คุณลักษณะของงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยการวิเคราะห์อภิมาน 2) เพื่อเปรียบเทียบค่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัยที่มีวิธีการเรียนรู้ที่ต่างกัน งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ในครั้งนี้เป็นงานวิจัยที่เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2551 – 2559 จำนวน 44 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสรุปคุณลักษณะงานวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการบรรยาย และเปรียบเทียบค่าขนาดอิทธิพลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า 1. ปีที่พิมพ์เผยแพร่ผลงานมากที่สุดคือ ปี พ.ศ. 2553 ส่วนใหญ่มาจากสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคามผลิตงานวิจัยออกมามากที่สุด งานวิจัยที่เป็นการค้นคว้าอิสระและวิทยานิพนธ์มีปริมาณเท่ากัน วิธีการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีศึกษามากที่สุด หน่วยการเรียนรู้ประวัติศาสตร์รัตนโกสินทร์มีการศึกษามากที่สุด แหล่งข้อมูลที่ใช้ศึกษามากที่สุดคือกลุ่มตัวอย่างและมีลักษณะการกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแบบกำหนดเอง ลักษณะการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้แบบสุ่มแบบแบ่งกลุ่มมากที่สุด ระดับชั้นที่ศึกษาคือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีการตั้งสมมติฐานแบบมีทิศทางมากที่สุด แบบแผนการวิจัยในงานวิจัยที่ใช้ศึกษามากที่สุดคือ randomize one group pretest – posttest design กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุดคือ 1 กลุ่ม ซึ่งจำนวนตัวอย่างของกลุ่มทดลองที่ใช้ในการศึกษามากที่สุดคือ 31 – 40 คน จำนวนตัวอย่างของกลุ่มควบคุมที่มีการศึกษามากที่สุดคือ 31 – 40 คน จำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้ศึกษาคือ วิธีการเรียนรู้ ตัวแปรตามที่ศึกษาร่วมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุดคือ ความพึงพอใจ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมากที่สุดคือแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทุกงานวิจัยหาค่าความเที่ยงตรงและค่าอำนาจจำแนก สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติทดสอบสมมติฐาน t-test มากที่สุด

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ M.Ed. Candidate in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Faculty of Education, Mahasarakham University

2. วิธีจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ดีที่สุดคือ วิธีจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ รองลงมาคือ วิธีจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง วิธีจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี วิธีจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน และวิธีจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ตามลำดับ เมื่อนำค่าขนาดอิทธิพลมาเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ปรากฏว่าวิธีจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี วิธีจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์และวิธีจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนวิธีจัดการเรียนรู้อื่นๆ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การสังเคราะห์งานวิจัย วิธีจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ การวิเคราะห์อภิमान

Abstract

The purposes of this study were the following: 1) to employ meta-analysis to synthesize the research projects concerning Instruction Methods in History Strand of Secondary School Level. 2) To compare the effect sizes classified by the research with different Instruction Methods in Strand History. Forty-four experimental research studies published for dissemination during 2008 - 2016 were collected for the synthesis. The instruments used were comprised of the forms to assess and to record the research qualities. The effect was compared by One-way ANOVA. Descriptive statistics were adopted to analyze the data.

The study revealed these results:

1. The most number of publication was in 2010 Most of the studies were from Curriculum and Instruction majors. Most of the researches were published by Mahasarakham University and mainly were in thesis format. The research types which were studied most were the theses. The most Instruction method used the Technology. most of these research studies belonged to the Rattanakosin Historical Study Unit. Most of the data sources used came from the study sample and had customizable sample size. The class of the most population is Matthayomsueksa 1 student. A hypothesis set the most was directional hypothesis. The most research practice was randomized one group pretest – posttest design. The most number of the sample groups used were one groups and numbers of sample group was 31-40 samples and numbers of control group was 31-40 samples. Independent variable Instruction method was the most studied pattern while the dependent variable which was mostly studied in collaboration with the achievement was the Satisfaction. Research instrument being used the most in data collecting was achievement. The type of instrument that was test used in these research works is validity

and discrimination. Standard statistics used the most were mean and Standard Deviation and t-test was used to test research hypotheses.

2. The best Instruction method affecting the student's achievement was the cooperative learning, learning managements based on constructivism theory, technology, blended learning method and historical method. They were placed in the order of the highest to lowest qualities. The achievements of the students who learn the cooperative learning affecting achievement higher than technology, historical method and blended learning method was a statistically significant difference at the 0.05, other pairs of learning arrangement had no different effect on learning arrangement.

Keywords: Synthesis, instruction methods in history strands, meta – analysis

บทนำ

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีความสำคัญต่อการพัฒนาคนให้เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เพราะวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมเป็นวิชาที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสถาบันสังคม มนุษย์กับมนุษย์และมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีพ การแก้ไขปัญหาและการปฏิบัติตนในสังคมมนุษย์ เพื่อให้มนุษย์มีความรู้ความเข้าใจในการสร้างชีวิตที่ดีมีความสุข ดังเนื้อหาในสาระประวัติศาสตร์ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่นับว่าเป็นอีกวิชาที่สำคัญ ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อีกหนึ่งสาระที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกความเป็นไทย รักท้องถิ่นประเทศชาติ มีจิตสำนึกที่ดี มีวัฒนธรรมอันดีงาม (ณรงค์ พ่วงพิศ และคณะ, 2548: 2) และหล่อหลอมเยาวชนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีความรัก ความหวงแหน ความภูมิใจ ตลอดจนความผูกพันกับท้องถิ่นประเทศชาติ รวมถึงมนุษยชาติในภูมิภาคและสังคมโลกด้วยกัน (สิริวรรณ ศรีพหล, 2553: 90) ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน

จึงมีหลากหลายวิธีขึ้นอยู่กับวิธีการของครู ในการเลือกใช้เทคนิค วิธีการหรือรูปแบบการสอน ซึ่งการเรียนการสอนที่ดีเป็นพลวัต (dynamic) ควร มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทั้งในด้านการจัดกิจกรรม การสร้างบรรยากาศ รูปแบบเนื้อหา สาระเทคนิค วิธีการ (ทีศนา แหมมณี, 2544: 34) ผู้สอนจะต้องตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนในด้านต่าง ดังนั้นเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้แต่ละวิธีก็ควรจะแตกต่างกันตามความเหมาะสมและที่ผ่านมายังไม่สามารถระบุได้ว่าวิธีสอนแบบใดที่ส่งผลต่อการเรียนรู้สาระประวัติศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด เพราะผลการวิจัยมีทั้งสอดคล้องและขัดแย้งกัน อย่างไรก็ตามการที่มงานวิจัยจำนวนมากแต่ไม่ได้นำผลวิจัยมาใช้ ถือได้ว่าเป็นการสูญเปล่าทางการศึกษา

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการวิจัยเกี่ยวกับวิธีจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาที่พิมพ์เผยแพร่ตามสถาบันการศึกษาต่างๆ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาวิธีการในการสังเคราะห์งานวิจัยที่เชื่อถือได้มีระเบียบวิธีการสังเคราะห์ที่สามารถนำมาใช้ได้และวิธีการสังเคราะห์โดยการวิเคราะห์

อภิमानเป็นการสังเคราะห์งานวิจัยหลายๆ เรื่อง ที่ศึกษาในปัญหาเดียวกันเพื่อหาค่าขนาดอิทธิพล ของตัวแปรที่จัดกระทำต่อตัวแปรตามว่ามีปริมาณ มากน้อยเพียงใด ผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยวิธี วิเคราะห์อภิमानจะช่วยทำให้ได้ข้อสรุปงานวิจัยที่ เป็นความรู้ใหม่จากที่มีอยู่เดิม และช่วยชี้แนะว่า งานวิจัยลักษณะใดที่ได้ดำเนินการวิจัยแล้ว และ เป็นการป้องกันการทำวิจัยซ้ำซ้อน ดังนั้นผู้วิจัย จึงสนใจที่จะสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธี จัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์โดย การวิเคราะห์อภิमानด้วยวิธีการของกลาส (Glass) ที่พิมพ์เผยแพร่ในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2559 เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อการ พัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ให้มี ประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสังเคราะห์คุณลักษณะของงาน วิจัยเกี่ยวกับวิธีจัดการเรียนรู้สาระ การเรียนรู้ ประวัติศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยการ วิเคราะห์อภิमान
2. เพื่อเปรียบเทียบค่าขนาดอิทธิพล (Effect Size) ของงานวิจัยที่มีวิธีจัดการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นงาน วิจัยทางการศึกษาเกี่ยวกับวิธีจัดการเรียนรู้สาระ การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ ทาง การเรียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ซึ่งเป็นการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ หรือปริญญาโท ในช่วงปี พ.ศ. 2551-2559 เฉพาะที่เป็นภาษาไทยซึ่งสืบค้นรายชื่อวิจัยจาก

ฐานข้อมูล Thailis และฐานข้อมูล NRCT (วช.) ซึ่งเป็นฐานข้อมูลที่จัดเก็บเอกสารฉบับเต็มในรูป อิเล็กทรอนิกส์ (Digital Collection) จำนวน 50 เรื่อง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นงาน วิจัยทางการศึกษาเกี่ยวกับวิธีจัดการเรียนรู้สาระ การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ ทาง การเรียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอน ต้น ซึ่งเป็นการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์หรือ ปริญญาโท ในช่วงปี พ.ศ. 2551 - 2559 เป็นงานวิจัยเชิงทดลองที่มีการรายงานค่าสถิติที่ จำเป็นเพียงพอสำหรับการแปลงค่าสถิติเหล่านั้น ให้เป็นค่าขนาดอิทธิพล (Effect size) จำนวน 44 เรื่อง โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง ลำไจรูปของ Krejcie & Morgan และสุ่มกลุ่ม ตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสรุปคุณลักษณะงานวิจัย แบ่งออก เป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะภูมิ หลังผู้วิจัยและเอกสารงานวิจัย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ ข้อมูลงานวิจัย

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ ข้อมูลงานวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะ ของงานวิจัย สำหรับวิจัยทุกเล่มที่ได้รวบรวมไว้ ในแบบสรุปคุณลักษณะงานวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล คุณลักษณะของงานวิจัย โดยใช้สถิติบรรยาย ค่าเฉลี่ยและร้อยละของข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัย

เพื่อศึกษาลักษณะการแจกแจงของตัวแปร

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เพื่อตอบความมุ่งหมายของงานวิจัย

2.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบวิธีจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ โดยการคำนวณค่าขนาดอิทธิพลตามวิธีของกลาส และหาค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพล

2.2 ทดสอบความแตกต่างของค่าขนาดอิทธิพลของวิธีจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อการคิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) โดยมีวิธีจัดการเรียนรู้เป็นตัวแปรอิสระ และมีขนาดอิทธิพลเป็นตัวแปรตาม

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะและข้อสรุปของงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามที่ได้รวบรวมไว้ในแบบสรุปคุณลักษณะงานวิจัย พบว่า ปีที่พิมพ์เผยแพร่ผลงานมากที่สุดคือ ปี พ.ศ. 2553 คิดเป็นร้อยละ 20.5 รองลงมาคือ ปี พ.ศ. 2556 คิดเป็นร้อยละ 15.9 สาขาวิชาที่ศึกษามากที่สุดคือ สาขาหลักสูตรและการสอน คิดเป็นร้อยละ 79.5 รองลงมาคือ เทคโนโลยีทางการศึกษาและสังคมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 13.6 และ 4.5 ตามลำดับ สถาบันมหาวิทยาลัยมหาสารคามผลิตงานวิจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชและมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย คิดเป็นร้อยละ 11.4 และ 6.8 ตามลำดับ ประเภทงานวิจัยที่เป็นสารนิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ และปริญญาานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ในปริมาณที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.0

วิธีจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีมีการศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.3 รองลงมาคือ

วิธีจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 22.7 หน่วยการเรียนรู้ประวัติศาสตร์รัตนโกสินทร์มีการศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมาคือ ประวัติศาสตร์สุโขทัยและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 20.8 แหล่งข้อมูลที่ใช้ศึกษากลุ่มตัวอย่างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.5 รองลงมาคือ ประชากร คิดเป็นร้อยละ 4.5 ลักษณะการกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นแบบกำหนดเอง คิดเป็นร้อยละ 100 ลักษณะการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มแบบแบ่งกลุ่มมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือเลือกแบบเจาะจงและสุ่มอย่างง่าย คิดเป็นร้อยละ 22.7 และ 18.2 ตามลำดับ ระดับชั้นของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.9 รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 38.6 และ 20.5 ตามลำดับ ลักษณะของสมมติฐานแบบมีทิศทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมาคือ ไม่มีการตั้งสมมติฐานและไม่มีความคิดเป็นร้อยละ 36.4 และ 2.3 ตามลำดับ แบบแผนการวิจัยในงานวิจัยที่นำมาใช้ randomize one group pretest - posttest design มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.6 รองลงมาคือ randomize control group pretest - posttest design และ randomize control group posttest only design คิดเป็นร้อยละ 9.1 และ 2.3 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 1 กลุ่ม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.6 รองลงมาคือ 2 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 11.4 จำนวนตัวอย่างของกลุ่มทดลองที่ใช้ในการศึกษา 31 - 40 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมาคือ 21 - 30 คน และ 11 - 20 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 และ 11.4 ตามลำดับ จำนวนตัวอย่างของกลุ่มควบคุมที่มีการศึกษา 31 - 40 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ

60.0 จำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้ศึกษามากที่สุด คือ วิธีจัดการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 81.6 รองลงมา คือ 2 ตัว คิดเป็นร้อยละ 11.4 จำนวนตัวแปรตามที่ใช้ศึกษา 2 ตัว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.5 รองลงมาคือ 1 ตัว และ 3 ตัว คิดเป็นร้อยละ 15.9 และ 9.1 ตามลำดับ ตัวแปรตาม que ศึกษาาร่วมกับผลสัมฤทธิ์มากที่สุด คือ ความพึงพอใจและการคิดวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 18.9 และ 11.1 ตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.0 รองลงมาคือ แบบวัดความพึงพอใจในการเรียน คิดเป็นร้อยละ 20.5 การตรวจสอบ

คุณภาพของเครื่องมือทุกงานวิจัยหาค่าความเที่ยงตรงและค่าอำนาจจำแนก คิดเป็นร้อยละ 27.5 หาค่าความเชื่อมั่นและความยากง่าย คิดเป็นร้อยละ 25.6 และ 19.4 ตามลำดับ สถิติพื้นฐานที่ใช้มากที่สุดคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 65.9 รองลงมาคือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 34.1 สถิติทดสอบ t-test มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมาคือ Z-test และ One-way ANOVA คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตอนที่ 2 สังเคราะห์เชิงปริมาณด้วยวิธีวิเคราะห์อภิมาน

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าขนาดอิทธิพล และความแปรปรวนของขนาดอิทธิพลในการจัดการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีการจัดการเรียนรู้	จำนวนค่าขนาดอิทธิพล	ค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพล (\bar{d})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ	8	10.106	6.214
การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี	12	4.553	3.541
การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์	8	4.173	2.715
การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง	10	5.844	3.637
การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน	6	4.296	1.193

จากตารางที่ 1 พบว่า วิธีจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ วิธีจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้

ด้วยตนเอง วิธีจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี วิธีจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน และ วิธีจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ ตามลำดับ

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบค่าขนาดอิทธิพลของวิธีการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ที่ต่างกันด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	201.6506	4	50.4126	3.356*	0.187
ภายในกลุ่ม	585.9196	39	15.0236		
รวม	787.5702	43			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของวิธีจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิธีจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ วิธีจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี วิธีจัดการเรียนรู้

โดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ วิธีจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และวิธีจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลรายคู่ของวิธีจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีจัดการเรียนรู้	\bar{d}	กลุ่มร่วมมือ	ใช้เทคโนโลยี	วิธีการทางประวัติศาสตร์	ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง	ผสมผสาน
		10.106	4.553	4.173	5.844	4.296
กลุ่มร่วมมือ	10.106	-	5.553*	5.933*	4.262	5.81*
ใช้เทคโนโลยี	4.553		-	0.38	1.291	0.257
วิธีการทางประวัติศาสตร์	4.173			-	1.671	0.123
ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง	5.844				-	1.548
ผสมผสาน	4.296					-

จากตารางที่ 3 พบว่า วิธีจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี วิธีจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์และวิธีจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนวิธีจัดการเรียนรู้คู่อื่น ๆ

ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับวิธีจัดการเรียนรู้สาระ

การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 44 เรื่อง พบว่า ปีที่พิมพ์เผยแพร่ผลงานมากที่สุดคือ ปี พ.ศ. 2553 สาขาวิชาที่ศึกษามากที่สุดคือ สาขาหลักสูตรและการสอน อาจเพราะ สาขาหลักสูตรและการสอนเป็นสาขาวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร เนื้อหา รูปแบบ เทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้ต่างๆ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งผู้ที่สนใจศึกษาต่อเพิ่มเติมในระดับมหาบัณฑิตส่วนใหญ่เป็นข้าราชการครูที่ต้องการศึกษาพัฒนาตนเองในวิชาชีพและการเลื่อนวิทยฐานะให้สูงขึ้น รวมถึงบุคคลทั่วไปที่สนใจและต้องการพัฒนาตนเองในด้านหลักสูตรและการสอน สถาบันที่ผลิตงานวิจัยมากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประเภทของงานวิจัยที่ศึกษาคือสารนิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระและปริญญานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ซึ่งมีปริมาณเท่ากัน ซึ่งสอดคล้องกับ จีระศักดิ์ ยาโน (2553: 94) วิธีจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อการคิดวิเคราะห์จำนวน 70 เรื่อง สรุปได้ว่า ปีที่มีการพิมพ์เผยแพร่มากที่สุด คือ พ.ศ. 2550 งานวิจัยส่วนใหญ่มาจากสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สถาบันที่ผลิตงานวิจัยมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประเภทงานวิจัยส่วนใหญ่ คือ ปริญญานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ศึกษามากที่สุด ส่วนใหญ่ศึกษาในระดับช่วงชั้นที่ 3

วิธีจัดการเรียนรู้ที่ศึกษามากที่สุดคือ วิธีจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันได้นำเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาเป็นส่วนเสริมหรือสนับสนุนการเรียนการสอนเพื่อก้าวทันเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น อีกทั้งเป็นการเพิ่มทางเลือกในการนำเสนอข้อมูลของผู้สอนให้หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับ ถนอมพร เลาหจรัสแสง (2541: 8) เทคโนโลยี

เป็นสื่อยุคใหม่ที่มีประสิทธิภาพมากและยังมีข้อได้เปรียบเหนือสื่ออื่นๆ หลายประการ จึงกลายเป็นที่นิยมแพร่หลายในทางการศึกษา หน่วยการเรียนรู้ที่ศึกษามากที่สุดคือ ประวัติศาสตร์สุโขทัย อาจเนื่องจกมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตัวชี้เน้นไปที่เรื่องประวัติศาสตร์รัตนโกสินทร์ ช่วงชั้นที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เหตุผลที่เลือกชั้นนี้มากที่สุด อาจเนื่องมาจากเนื้อหาสาระในระดับชั้นนี้มีความยากไม่มากนัก ไม่ซับซ้อนเกินไป จึงทำให้มีงานวิจัยในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มากกว่าระดับชั้นอื่น แหล่งข้อมูลที่ใช้ศึกษามากที่สุดคือ กลุ่มตัวอย่าง โดยลักษณะการกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างใช้แบบกำหนดเองมากที่สุด ลักษณะการสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบกลุ่มมากที่สุด โดยในแต่ละกลุ่มจะมีการลดความสามารถจึงมีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มเพื่อให้ผลการงานวิจัยมีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด งานวิจัยส่วนใหญ่มีลักษณะของการตั้งสมมติฐานแบบมีทิศทาง แบบแผนการวิจัยในงานวิจัยที่นำมาใช้ randomize one group pretest – post-test design อาจเนื่องมาจากงานวิจัยส่วนมากเป็นงานวิจัยเชิงทดลองจึงมีการตั้งสมมติฐานและเป็นงานวิจัยที่ศึกษาหนึ่งกลุ่มเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อให้เห็นประสิทธิภาพของวิธีจัดการเรียนรู้

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้มากที่สุดคือ 1 กลุ่ม และใช้จำนวน 31 – 40 คน ทำการศึกษามากที่สุดอาจเนื่องมาจากการวิจัยต้องมีกลุ่มตัวอย่างหรือประชากรให้เหมาะสมซึ่งส่วนใหญ่จะใช้นักเรียนในแต่ละห้องเป็นประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรอิสระที่ศึกษามากที่สุดมี 1 ตัว คือ วิธีจัดการเรียนรู้ ตัวแปรตามที่ศึกษามากที่สุดร่วมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ความพึงพอใจ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด เนื่องจาก

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือทุกงานวิจัยหาค่าความเที่ยงตรงและค่าอำนาจจำแนก สถิติพื้นฐานที่ใช้มากที่สุดคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เนื่องจากเป็นสถิติพื้นฐานที่จำเป็นในการสังเคราะห์งานวิจัยโดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณเพื่อคำนวณหาค่าขนาดอิทธิพล ส่วนสถิติทดสอบสมมุติฐานที่ใช้มากที่สุดคือ t-test ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์เป็นงานวิจัยเชิงทดลองซึ่งมีการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมจึงนิยมใช้สถิติ t-test ในการทดสอบสมมุติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับเศวตาภรณ์ ตั้งวันเจริญ (2554: 192) การสังเคราะห์งานวิจัยการจัดการเรียนการสอนสังคมศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการคิดของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระหว่างพุทธศักราช 2542 - 2553 ด้วยการวิเคราะห์ห่อภิมาณและการวิเคราะห์เนื้อหา วิทยานิพนธ์ที่ผลิตขึ้นใหม่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีจำนวนมากที่สุด มีการทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสังคมศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการคิดมากที่สุด ในปี พ.ศ.2544 ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้มากที่สุด เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกมาศึกษาในงานวิจัยมากที่สุด คือ ระดับมัธยมศึกษา สาระวิชาที่นำมาใช้ในการทำวิจัย มากที่สุด คือ สังคมศึกษา จำนวนรูปแบบวิธีการสอนที่ใช้ มากที่สุด คือ 2 วิธี รูปแบบการสอนที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนสังคมศึกษา มากที่สุด คือ การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) และ การสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) และเกิดทักษะกระบวนการคิดด้านการคิดวิเคราะห์ มากที่สุด

2. วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ดีที่สุดคือวิธีการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ รองลงมาคือวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี วิธีการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน และวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ตามลำดับ อาจเนื่องมาจากวิธีการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการจัดสภาพทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 4 คน ซึ่งจะจัดกลุ่มโดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน (Slavin, 1995: 8) ทำให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลแวดล้อม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกันโดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่มโดยมีกิจกรรมให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการปรึกษาหารือกัน รวมทั้งการเป็นทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเท่านั้น หากต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่มความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549: 21) การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกันโดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้อรวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า ซึ่งสอดคล้องกับเศวตกนิษฐ ศรีสนาย (2552: 95) นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นักเรียนมี

การร่วมมือช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ ช่วยเพิ่มทักษะในการทำงาน ส่งเสริมความรับผิดชอบต่องานตนเองและกลุ่มได้คิดได้แสดงออกทำให้ไม่เบื่อง่ายในการเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ยิวลักษณะแสงโทโพ (2548: 77) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยนวัตกรรมการเรียนการสอน โดยใช้บทเรียนโปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ แสดงให้เห็นว่าการนำนวัตกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบค่าขนาดอิทธิพลของวิธีการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ที่ต่างกันด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี วิธีการเรียนรู้โดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์และวิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 อาจเนื่องมาจากวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดกลุ่มผู้เรียนให้เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งแต่ละคนจะมีสมาชิกที่มีความรู้แตกต่างกัน โดยแต่ละคนจะมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และช่วยเหลือกัน ทำให้สมาชิกทุกคนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ทุกคนจึงได้เรียนรู้และมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา ขมมณี (2556: 33) การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระด้วยตนเองและความร่วม

มือจากเพื่อน อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดค้นคว้า ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทักษะการคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การใช้ภาษา การพูด ฯลฯ ส่วนวิธีการจัดการเรียนรู้คู่อื่นๆ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิธีการเรียนรู้แต่ละวิธีพัฒนามาจากแนวคิด ทฤษฎีหลักการ และมีรูปแบบหรือขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ครูผู้สอนควรศึกษาทฤษฎีและเป้าหมายของวิธีการเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ และเลือกใช้วิธีการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ สภาพแวดล้อมของโรงเรียนและผู้เรียนด้วยนอกจากนี้จำนวนความถี่ของงานวิจัยในแต่ละวิธีการเรียนรู้มีความแตกต่างกันมากจึงอาจทำให้ค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลมีความแตกต่างกันในแต่ละวิธีการเรียนรู้ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกัน และจากผลการวิจัยที่พบว่าวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีการเรียนรู้แบบอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมีค่าขนาดอิทธิพลที่สูงที่สุด ($d = 10.106$) ร่วมอยู่ด้วยจึงอาจส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือมีค่าสูงกว่าวิธีการเรียนรู้แบบอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การศึกษาครั้งนี้พบว่า มีงานวิจัยเชิงทดลองจำนวนมากที่รายงานค่าทางสถิติไม่ครบถ้วนทำให้งานวิจัยนั้นไม่สามารถนำมาใช้ในการสังเคราะห์เชิงปริมาณได้ ฉะนั้นผู้วิจัยควรรายงานการวิจัยให้ครบถ้วน สมบูรณ์ เพื่อให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพ เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าต่อไป

1.2 จากผลการวิจัยทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นผู้ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อตัวแปรต่างๆ ควรนำผลการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเพื่อป้องกันการดำเนินงานวิจัยที่ซ้ำซ้อนหรือเพื่อใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการวิจัยต่อไป

1.3 จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่าวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ดีที่สุดคือ วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ รองลงมาคือ วิธีการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี วิธีการเรียนรู้แบบผสมผสาน และวิธีการเรียนรู้โดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ตามลำดับ ผู้สอนควรพิจารณาเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- จิรศักดิ์ ยาโน. (2553). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: การวิเคราะห์อภิमान. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณรงค์ พ่วงพิศ. (2548). หนังสือเรียน สารการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สารประวัติศาสตร์ ม.2. กรุงเทพฯ: ไทยร่มเกล้า.
- ถนอมพร เลหาจรัสแสง. (2541). คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. กรุงเทพฯ: วงกลมโปรดักชั่น.
- ทศนา แชมณี. (2544). รายงานการวิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียน: การศึกษาพหุกรณี. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศนา แชมณี. (2556). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุวลักษณ์ แสงโทโป. (2548). การสังเคราะห์การศึกษาเกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยการวิเคราะห์อภิमान. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506702: นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ (Innovation for Learning). มหาสารคาม: ภาคหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การสังเคราะห์งานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์เท่านั้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรสังเคราะห์ตัวแปรอื่นด้วย เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น

2.2 การสังเคราะห์งานวิจัยด้วยการวิเคราะห์อภิमान ทำให้ได้ข้อสรุปที่เป็นภาพรวมของงานวิจัยและข้อค้นพบใหม่ๆ ที่น่าสนใจ เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและพัฒนางานวิจัยเป็นอันมาก จึงควรมีการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้ในวิชาอื่นๆ หรือช่วงชั้นอื่น และใช้ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางในการนำข้อสรุปไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อไป

- เศวตกนิษฐี ศรีสนาย. (2552). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค Jigsaw สาระประวัติศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เศวตาภรณ์ ตั้งวันเจริญ. (2553). *การสังเคราะห์งานวิจัยการจัดการเรียนการสอนสังคมศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการคิดของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระหว่างพุทธศักราช 2542 – 2553 ด้วยการวิเคราะห์อภิมานและการวิเคราะห์เนื้อหา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ลิริวรรณ ศรีพหล. (2553). *การจัดการเรียนการสอน วิชาประวัติศาสตร์ในสถานศึกษา*. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- Slavin, R.E. (1995). *Cooperative learning theory research and practice*. Massachusetts: A Simon & Schuster Company.